

Had ik het onbewust expres gedaan zónder

condoom?

AUDREY (37, ADVOCaat) HAD TIJDENS HAAR VAKANTIE IN ISTANBUL EEN WILDE NACHT MET JACK. NEGEN MAANDEN LATER WAS DAAR HUN DOCHTER. EN BEGON AUDREY AAN EEN LANGE ZOEKTOCHT: 'IK WILDE NIET DAT ZE IN *'Spoorloos'* ZOU BELANDEN.'

"Er zijn vrouwen die hun hele leven verlangen naar een man en kinderen, huisje boompje beestje, maar ik heb dat nooit gehad. Sterker nog, van het idee dat ik ooit moeder zou worden, had ik zo langzamerhand wel afstand genomen. Ik was halverwege de dertig, had een leuk huisje gekocht in De Pijp en was dolgelukkig. Single zijn vond ik prima. Mijn leven bestond uit werken, feestjes, reizen. Samen met mijn vriendin Noline ging ik vaak op reis en dan scoorden we regelmatig een man voor een nachtje. Niks mis mee.

Die week in Istanbul was zo'n tripje. We genoten van die stad. Het is hip, mondain en westers, en tegelijkertijd heb je de bazaars en de moskee. Heerlijk. De avond voordat we naar huis zouden vliegen, belandden we in de Irish Pub. Die was niet bijzonder leuk, maar wel handig. In de buurt van het hotel was er niets anders en we moesten de volgende dag vroeg weg. Hij kwam binnen met een vriend. Ze zagen er goed en gebruid uit - ik ging ervan uit dat ze een stel waren. Daarom was ik heel open en was er meteen contact. Met z'n vieren hebben we de hele avond zitten kletsen. Over zijn kinderen, zijn werk, zijn passie voor kunst. Jack deed me denken aan een flirt waar ik een geweldige tijd mee had gehad. Ik vond hem direct heel aantrekkelijk. Het klikte. Om twaalf uur kwam de barman aanzetten met een cake met kaarsjes, Jack werd namelijk 42, en we zongen.

Noline was moe en ging naar haar hotelkamer, de vriend van Jack ging ook naar bed. In een hotel om de hoek boekte Jack een nieuwe kamer voor ons. We waren

dronken en hadden twee condooms, die hebben we gebruikt en daarna vielen we in slaap. De volgende ochtend werd ik al sexend wakker, zonder condoom dus. Toen bonkte de vriend van Jack op de deur, omdat ze weg moesten. Het ging allemaal heel snel. Voordat ik goed en wel weer op de wereld was, was het gebeurd. Jack wilde nog gegevens uitwisselen, maar dat kwam er op de een of andere manier niet van. 'Tot zo, op het vliegveld', lachte hij en we namen snel afscheid. Maar het vliegveld van Istanbul is heel groot en natuurlijk zag ik hem niet meer. 'Het was een leuke vent, maar zeker niet de vader van je kinderen,' lachte Noline. En ik lachte mee. Of ik me zorgen heb gemaakt over een soa? Of bang was dat ik zwanger was? Helemaal niet. In al die jaren daarvoor dat ik single was, had ik de nodige onenightstands gehad en deed ik het altijd veilig. Een van de twee heeft meestal wel een condoom, het is nooit een issue. Ik was ook niet bang dat ik zwanger was. Je wordt om de oren geslagen met statistieken. Na je 37e is de boodschap: forget it. Zwanger word je met behulp van een reageerbuis, verder niet. >

'Leuke vent voor een nachtje, maar niet de vader van mijn kinderen, grapte ik'

de harde cijfers

29,4 JAAR ZIJN VROUWEN GEMIDDELD ALS ZE HUN EERSTE KIND KRIJGEN. DERTIG JAAR GELEDEN WAS DAT NOG 25,6 JAAR. VAN DE VRIJHEID GENIETEN, HET OPBOUWEN VAN EEN CARRIÈRE EN HET ONTBREKEN VAN EEN PARTNER ZIJN DE BELANGRIJKSTE REDENEN OM NOG NIET AAN KINDEREN TE BEGINNEN. DE GEMIDDELDDE 'VADERLEEFTIJD' IS 34,2. Bron: CBS.

13% VAN DE 33.000 VROUWEN DIE JAARLIJKS IN NEDERLAND EEN ABORTUS LATEN UITVOEREN, KOMT VOOR DEZE INGREEP SPECIAAL NAAR ONS LAND TOE.

Bron: Landelijke Abortus Registratie 2008.

27 IS DE LEEFTIJD WAAROP DE VRUCHTBAARHEID VAN EEN VROUW ACHTERUIT HOLT. BIJ HAAR GEBORTE HEEFT EEN VROUW EEN VOORRAAD VAN ONGEVEER 33.000 'EITJES', VERDEELD OVER TWEE EIERSTOKKEN. ELKE MAAND STERVEN ER EICELLEN AF. OP HAAR DERTIGSTE HEEFT EEN VROUW 12% VAN HAAR EITJESVOORRAAD OVER EN OP HAAR VEERTIGSTE NOG MAAR 3%. BIJ MANNEN NEEMT DE VRUCHTBAARHEID SNELLER AF VANAF HUN VEERTIGSTE.

1 OP DE 6 NEDERLANDSE STELLEN KRIJGT OOIET MET VRUCHTBAARHEIDSGESTOORNISSEN TE MAKEN. BIJ DE HELFT VAN DE GEVALLEN WAAR EEN OORZAAK GEVONDEN WORDT, LIGT HET AAN SLECHT ZAAD.

Bron: www.freya.nl.

IN-VITROFERTILISATIE (IVF) BETEKENT LETTERLIJK 'BEVRUCHTING IN GLAS' EN WORDT JAARLIJKS MEER DAN 15.000 KEER TOEGEPAST. GEMIDDELD SLAAGT 1 OP DE 4 POGINGEN. IN 2008 WAS 1 OP DE 41 GEBORTES EEN 'REAGEERBUISBABY'.

25% IS HET SLAGINGSPERCENTAGE VAN KUNSTMATIGE INSEMINATIE. BIJ IUI (INTRA-UTERIENE INSEMINATIE) WORDT ZAAD VAN DE VADER GEBRUIKT, BIJ KID (KUNSTMATIGE INSEMINATIE VAN DONORZAAD) DAT VAN EEN VREEMDE.

'Alle bedrijven in Engeland waar hij zou kunnen werken, hebben we gebeld'

◀ Eenmaal thuis ging het leven weer z'n gangetje. Toen ik twee weken later met een vriendin uit eten was en we een fles wijn bestelden, zei ik voor de grap: 'Misschien ben ik wel zwanger en moet ik niet drinken.' Zij reageerde semiserieus: 'Je bent alleen twee weken na je menstruatie vruchtbaar.' Ik ging even rekenen en verrek, de nacht met Jack was rond die tijd. Een paar dagen later op het werk was er nog een signaal. Ik zei tegen een collega dat mijn borsten pijn deden. We lachten erom, maar het bleef in mijn hoofd hangen.

Ach, dacht ik op een ochtend op weg naar kantoor, ik haal gewoon een test. Dan weet je maar zeker dat het niet zo is. Op de fiets dacht ik alle scenario's uit. Als je zwanger bent, ga je niet moeilijk doen en ga je meteen een abortuskliniek bellen. Hupsakee.

Ik zie mezelf nog zitten op die wc, op het werk. De uitslag was onverbiddelijk. Ik was zwanger. In een roes heb ik de abortuskliniek gebeld, meteen daarna. Tijdens dat gesprek begon ik te twijfelen. Ik had wel zo knap bedacht hoe ik ging handelen, maar wilde ik dat wel? Toen ik ophing, wist ik eigenlijk al: ik wil dit kind houden. De tien dagen die volgden voordat ik een eerste gesprek had bij de kliniek, heb ik mijn mond gehouden en het nieuws alleen verwerkt. En aan soulsearching gedaan. Waarom had ik die ochtend geen condoom gebruikt? Was het stiekem toch bewust? Wilde ik een kindje? De conclusie: ik weet het niet. En ik bedacht ook dat als ik het onbewust had gewild, ik wel meer werk had gemaakt van dat telefoonnummer van Jack.

Ik besloot die abortus niet te doen, mede door het gesprek bij de kliniek. Ik realiseerde me dat er de komende twintig, dertig jaar waarschijnlijk moeilijke momenten zouden komen, maar ik wist zeker dat ik méér spijt zou krijgen als ik het weg zou laten halen. Het was ook mijn laatste kans op een kindje. Bovendien was mijn familie heel lief. Mijn broer wierp zich meteen op als vaderfiguur en zei: 'Welke beslissing je ook neemt, ik sta achter je. Maar ik

vind dat je het moet houden.' En mijn moeder sprong een gat in de lucht. Ze was zo blij. Collega's en kennissen reageerden allemaal hetzelfde: weet je wie de vader is? En ze kwamen allemaal met tips hoe ik Jack kon opsporen. Doodmoe werd ik ervan, want iedereen kwam met dezelfde standaardoplossingen – Google, Facebook, het hotel – die ik zelf ook wel had bedacht. 's Nachts als ik wakker lag, bijvoorbeeld. Ik wilde voor mijn kindje zó graag weten wie haar vader was. Daar heeft ze recht op, vind ik. Dat ze later, als ze groter is, in elk geval niet in 'Spoorloos' hoeft te belanden met een onmogelijke zoektocht.

In mijn dossier bij de verloskundige stond 'zwanger van een vakantieliefde'. Ik had liever de waarheid gehad, 'zwanger van een onenightstand'. Vonden ze blijkbaar te heftig. Mijn zwangerschap ging in elk geval geweldig. Ik was niet misselijk en had nauwelijks kwaaltjes. Ondertussen was ik dag en nacht bezig met het opsporen van Jack. Alles wat hij verteld had, over werk, kunst, de vechtsport die hij deed, gebruikte ik. Een vriendin die journaliste is, bood aan mee te helpen. Ze deed alsof ze van de Nederlandse tv was en op zoek was naar ene Jack. Elke donderdag gingen we aan de slag. We belden alle bedrijven waar hij zou kunnen werken in Engeland, alle sportscholen. Ken je Jack? Kent u Jack? Uiteindelijk besloot ik dat het niet op een dag of maandje aankwam en zette het project in de ijskast. Eerst maar eens zwanger zijn en bevallen, dan zien we wel verder.

Toen Sterre na de bevalling op mijn buik lag, zag ik meteen Jack in haar. Ze keek meteen heel guitig. Alsof ze zeggen wilde: ha, daar ben ik dan! Ga nu maar eens uitzoeken wie ik ben. De eerste tijd heb ik gebruikt om van haar te genieten. Ze is zo lief en bijzonder. We hebben het heerlijk samen. Het gaat me ook goed af, een kindje hebben in m'n eentje. Misschien omdat ik zo gewend ben om alleen te zijn. Ik woon in Amsterdam, heb een baan en een huis, ben zelfstandig. Er is een hele groep vriendinnen en familie die helpt, ik voel me echt bevoorrecht. Het voelt alsof het zo moest zijn. Uiteindelijk ben ik Jack weer gaan zoeken en ongeveer vier maanden na haar geboorte was het raak. Die vriendin had een sportschool aan de lijn en daar kenden ze hem. Ze hebben hem een mail gestuurd en toen was het afwachten. Op een dag werd ik gebeld door de vriend van Jack die

erbij was in Istanbul. Of ik wel wist dat Jack een vrouw had en drie kinderen? 'Het is beter als je hem met rust laat,' beval hij. Omdat ik voor Sterre toch heel graag wilde dat ze wist wie haar vader was, maakte ik een plan. Ik maakte een nieuw e-mailadres aan voor Jack, stuurde daar een mail met het verhaal naartoe en stuurde het wachtwoord naar die vriend met de vraag of hij het aan Jack wilde geven. Zo kon zijn vrouw niet per ongeluk het verhaal in zijn gewone inbox lezen, met alle gevolgen van dien.

Een week later belde Jack. Wat een opluchting. Hij had drie zoons en was heel blij dat hij nu ook een dochter had, was zijn reactie. Op Facebook had hij Sterre inmiddels gezien en ze lijkt sprekend op hem, schijnt. Maar het was onmogelijk dit aan zijn echtgenote te vertellen. 'Dan ben ik alles kwijt,' zei hij. 'Mijn kinderen en mijn vrouw.' Misschien klinkt het gek, maar ik wil ook niet meer van hem. Het was een typische onenightstand. Ik zou het een heel gek idee vinden om met een wildvreemde man vader en moedertje te gaan spelen. Als hij niet gebonden zou zijn, zou hij in het leven van Sterre misschien een grotere rol spelen, maar dat is niet aan de orde. Jack gaat nu een boek over zijn leven maken voor Sterre, en we hebben beloofd elkaar te informeren als we gaan verhuizen of als er iets anders ingrijpends gebeurt. Ik ben zo gelukkig dat ik nu aan Sterre kan vertellen dat ze van beide kanten gewenst is en daar later niet over hoeft te liegen. Dat ik ook kan vertellen dat ze een geweldige vader heeft. Ik ben een soort van verliefd op hem, ken je dat? Dat je vlinders krijgt. Niet omdat je iets van iemand wil, maar omdat het zo'n gaaf persoon is? 'It's a blessing, it's meant to be', zei Jack in ons gesprek. Zo zie ik het ook. Zoiets kan je alleen maar overkomen, je kunt het niet plannen. Ik ben niet spiritueel of gelovig, maar soms heb ik de behoefte om iemand te bedanken. Ik voel me gezegend met Sterre." ●

'Toen ze Sterre na de bevalling op mijn buik legden, zag ik meteen Jack in haar'